

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XVI. ÉVFOLYAM 7. SZÁM

2023. JÚLIUS

ÁRA: 300 Ft

www.martinus.hu

AZ ÚR SZŐLŐJÉNEK ÚJ MUNKÁSAI

A kegyelem éve

Négy áldozópapot szenteltek a Székesegyházban

A kegyelem évének nevezte 2023-at az egyházmegye életében Székely János megyéspüspök a június 17-i papszentelésen mondott szentbeszédében. Kiemelte: nagycsütörtökön 4 diakónust, pünkösdhétfőn 4 állandó diakónust, most pedig 4 áldozópapot - Bodorkós Áron, Kirchknopf Gergely, Szántó Adrián és Vigh Balázs - szenteltek Isten kegyelméből. Hálát adunk Isten szeretetért, mondta Székely János. A harmadik oldalon új papjaink gondolatait adjuk közre Krisztus követéséről, papi szolgálatukról. Az ünnepi szentmise visszanézhető egyházmegyéink honlapján!

Bodorkós Áron

„Vegyétek szemügyre az ősi utakat, és kérdezősködjétek a régi ösvényekről: Melyik volt a jó út? És azon járjatok! Akkor majd megtaláljátok lelketek nyugalmát.” (Jer 6,16)

Mit jelent számokra Krisztus követése?
Krisztus követése egy olyan kalandtúra, amiben a legnagyobb meglepetést mindig az okozza, hogy Istennel mi mindent véghez lehet vinni, főleg a szív keménységének meglágyításában.

Mit jelent számokra kereszténynek lenni és mit a papi hivatás?

Számomra a kereszténység az igazság útján való járás. Ez azt jelenti, hogy mindig van egy stabil pont, amihez viszonyítom és értékelem az életemet. Amikor megtörtenék az életemben ez a viszonyítás és értékelés, rá kell jönnöm, hogy mindig arra dől a mérleg, hogy fontos vagyok ebben a világban. Mert ez a stabil pont, ami felé mérlegelek nem valami, hanem Valaki, vagyis Isten. Ha az igazság útján haladok, az életem értelmét mindig fontosnak fogom találni.

Számomra a papság egy olyan út az igazság ösvényén, amelyen önmagam-

mal találkozom. Az erőseimmel és a gyengeségeimmel egyaránt. Azért akarok ezen járni – még annak ellenére is, hogy nemcsak a pozitív dolgokat látom meg –, mert számomra ez hozza meg a lélek igazi nyugalmát és békéjét, vagyis Istennel való találkozást.

Mik az elmúlt 1 év tapasztalata számodra?

A tapasztalat egyértelműen az volt, hogy valóban átélhettem, mit jelent valamire szabad lenni. Ez nagyon is sokat segített a fejlődésben. Nem dolgoktól megszabadulva éltem át a szabadságot, hanem a papi hivatás életéhez kapcsolódó feladatokban.

Milyen jelmondatot választottál és mit jelent számokra?

„Vegyétek szemügyre az ősi utakat, és kérdezősködjétek a régi ösvényekről: Melyik volt a jó út? És azon járjatok! Akkor majd megtaláljátok lelketek nyugalmát.” (Jer 6,16)

A vers, amit választottam, szeretném és akarom, hogy elkísérje a diakónusi és az áldozópapi szolgálatomat. Ezzel a verssel nem egy jelmondatot választottam, hanem egy utat, amelyen megismerhetem Istent és önmagam egyaránt.

Kirchknopf Gergely

„Benne nyertük el vére által a megváltást, bűneink bocsánatát.” (Kol 1,14)

Isten hangja ott van minden ember szívében, a kérdés az, mikor vagyunk hajlandók meghallani. Aki meghallja szívében Isten akaratát, és igent tud mondani rá, az megtapasztalhatja azt az örömet, amit akkor érzünk, amikor tudjuk, hogy a helyünkön vagyunk.

Én is ezt éltem meg hat évvel ezelőtt, amikor végre meghallottam Isten hívó szavát és válaszolni tudtam rá az életemmel. A döntés, amit akkor meghoztam megváltoztatta az életemet, a helyére kerültek a dolgok. Hat év hosszú idő, és hosszú volt az út, amit megtettem addig, hogy most itt állok a papszentelés előtt. Visszagondolva a korábbi évekre, sokszor meglepődöm, hogy mennyit változtam az évek alatt. De talán azt is hozzátehetem, hogy nem magamtól változtam, Isten változtatta engem, Ő működött az életemben. A diakónusszentelésem óta van bennem a vágyakozás még erőteljesebben a papság iránt. Isten közelebbi szolgálata arra ösz-

tönzött, hogy még közelebb legyek hozzá. A diakónusi szolgálat, az oltár melletti közvetlen szolgálat által Isten megtapasztalása szó szerint is karnyújtásnyira került.

Sok tapasztalatot, útmutatást, segítséget kaptunk az évek alatt, hogy az Istenkapcsolatunk elmélyülhessen. A tanulmányok, a példamutatók, az inspirációk, a tanácsok, amiket kaptunk, mind a papsághoz segítettek minket. És persze nem kihagyva az egyik legfontosabbat, azt a sok imádságot és szeretetet, amit rendszeresen kapunk. Igazából ebből látjuk és érezzük, hogy mennyire fontos másoknak is a hivatásunk és ezáltal megerősödünk a hitünkben. Ebben segít a jelmondat is, amit mindenki választ magának a szentelés előtt.

Én a jelmondatomat Pál apostol Kolosszeiekhez írt leveléből vettem: „Benne nyertük el vére által a megváltást, bűneink bocsánatát.” (Kol 1,14) Amikor eszembe jut, vagy elélem kerül ez a szakasz, átfut a gondolataim a hivatásom, az életem és Isten léte, szeretete. Úgy is

Fontos megjegyeznem, hogy ezen az úton nem az Istent akarom keresni, hanem meg akarom ismerni Őt, hogy ezáltal teljes mivoltommal tudjam szolgálni felebarátaimat.

Számomra az ősi út és a régi ösvény kifejezi, hogy mit kell tennem a szolgálat alatt. Az ősi út maga az Egyházunk közössége, akihez nem úgy szeretnék fordulni, mint egy tanár, hanem mint egy diák, aki várja, hogy tanulhasson. Hogy ezen az ősi úton megmaradjak ehhez kell a régi ösvény, az alázat és az engedelmesség ösvénye, amely segít, hogy ne rest, hanem mindnél inkább imádságos lelketű legyek. Bízom az égi Édesapánk kegyelmében, hogy ezt az ösvényt mindig letaposva találom magam előtt.

Ez az út, amit be akarok járni, tudom, hogy nem a legnépszerűbb a mai világunkban, de a tapasztalat azt mutatja, hogy a lélek nyugalmát így lehet elérni. Ma ez lenne a legfontosabb küldetés, mert ez hozza el a békét, amire mindenki vágyik, testi és lelki békére egyaránt. Remélem tudok ennek a küldetésnek az eszköze lenni. Ebben kérem az Isten áldását és segítségét a szolgálatomban.

tekinthetünk erre a szakaszra, mint egy rövid hitvallásra, melyet olvasva eszünkbe juthatnak a hit igazságai, Isten szeretete. Hiszen már ezzel kezdődik, hogy benne, azaz Jézusban kell keresni az utat, igazságot és az életet. A megváltást, ami a legnagyobb dolog az emberiség történelmében, nem kiérdemeltük, nem jár az embernek alanyi jogon, hanem Istentől nyertük el, Istentől kaptuk ajándékba. Megmutatkozik ebben Isten szeretete, irgalma, törődése. És ehhez nem kevesebb dolgot adott Isten, mint a saját Fia életét. Jézus a vére árán váltott meg minket. A megváltást pedig mi is átélhetjük a bűnök bocsánatában. Átéltük azt, hogy Isten gyermekei vagyunk, akiknek az Atya megbocsátotta a rosszat, amit tettünk. Ez nagy örömforrás tud lenni, mely segít a küzdelmekben. Kíváncsi mindenkinre, hogy érezze meg, tapasztalja meg Isten szeretetét, közelségét. Ez tud erőt adni a mindennapi kihívásokban. Imádkozzunk buzgón Istenhez a kegyelmeiért!

más jelmondatot a papszentelésre, mert úgy gondolom, hogy Jézus ezen szavai ugyanúgy erőt adnak és bátorítanak, hogy a velem lévő történetekben Isten személyesen és tevékenyen van jelen. Sőt, Jézusnak ezen szavai mögött ott rejlik az Ő nagylelkűsége, amelyet mi, emberek nem tudunk felülmúlni. Hiszen,

akit barátnak nevezünk, annak egyben nagy bizalmat szavazunk. Úgy gondolom, az őszinte, mély baráti kapcsolat nem egy találkozás eredménye, hanem jóval inkább sok-sok átbeszélgetett „éjszaka” gyümölcse, amely során bizalmat szavazunk a másik fél számára. Isten azonban olyannyira nagylelkű, hogy már

Vigh Balázs

„Minden gondotokkal forduljatok hozzá, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5,7)

Mit is jelent papnak lenni? Ha továbbra is fenntartjuk azt az állítást, amit már a prófétákról is mondtak, miszerint Isten üzenetét tovább adni minden embernek, akkor 2023-ban „jól feladták a leckét” nekünk. Nagy felelősség volt ez már akkor is, hiszen az akkori embernek meggyőződése volt, hogy a próféták által valóban Isten szava hallatszik. De mit él meg a próféta ezzel kapcsolatban? Hogy reagál, mikor Isten belép

az első találkozás során sem vonakodik barátjának nevezni. Ezt a mély és őszinte kapcsolatot ajándékként kapjuk az Istentől. Ajándékként, ami azt jelenti, hogy nem a teljesítményünk miatt érdemljük ki, hanem pusztán szeretetből. Az igazi szőlőtőről szóló példabeszédet olvasva feltűnik, hogy Jézus szavai nagyon is

az életébe egy teljesen új módon? Az Ószövetségben az isteni meghívás pillanatában egytől-egyig szabadkoznak és kifogásokat keresnek alkalmatlanságukra. Azonban a végeredmény mindig tudjuk, hogy mi lesz. A feladat elől nem tudnak elmenekülni. Isten pedig mindig megadja a kellő erőt, kipótolja azt és pont ott, ami az esendő emberből hiányzik. A hiány mindannyiunkban más. Egyedül az isteni gondviselésre hagyatkozhatunk, hogy küldetésünket lelkiismeretesen, Isten országát gyarapítva teljesíthessük. Mindannyiunknak más az a hely, az a hegy, ahol Úr gondoskodik (Ter 22,14). Isten gondviselése pedig olykor zavarba

reménykeltőek, mert olyan szeretetről tesznek tanúságot, amelyet egyedül Ő képes adni a mi számunkra. Jézus, aki nap mint nap, újra és újra azt mondja: Ismerlek és szeretlek, itt vagyok és fogom a kezéd. Barátom, én veled vagyok, bennem bízatsz!

ejtően tud hatni ránk. Mert minden alkalommal, mikor megtapasztaljuk, rálelünk valami újra, valami egészen rendkívüli, amit akkor, az adott pillanatban valószínűleg nem is tudunk még megfogalmazni. Mégis ezt tudod te magad átadni az embereknek, amikor Istenről beszélsz nekik. Ezzel teheted mások útját egyenesé az Isten felé. Egyenessé tenni az utat Isten és az emberek között. Számomra ezt jelenti, mikor az jut eszembe, hogy „minden gondotokkal forduljatok hozzá, mert neki gondja van rátok.”

Nagykutas Zala megye északi határán fekszik közvetlenül a Vas megyei határszélen. Árpád-kori település. Nevét 1211-ben már említették az oklevelekben. Templomáról már a XIV. századból vannak adatok. 1426-ban két temploma van Kutasnak: egyik a Szent Kereszt, a másik Szent Márton tiszteletére volt szentelve és mindkettő kőből épült. A török dúlás és pestisjárvány idején mindkettő elpusztult, a település elnéptelenedett. Különböző nemesi adományozások következtében 1690-től kezd újra benépesülni. A szombathelyi püspöki levéltári adatok alapján 1778-ban már Egervár leányegyházaként szerepel, egy fából készült fatornyú templomról is történik említés. Néhány évvel később a történeti források arról számolnak be, hogy a faluban pusztító tűzvészben leégett a templom is, melynek helyén épülhetett a jelenlegi id. Szt. Jakab tiszteletére szentelt templom vagy temetőkápolna.

püspök úr végezte 2005. október 29-én. Mindkét egyházi ingatlan pályázati forrásokból, püspökségi támogatással és a hívek nagylelkű adományával, önkéntes kétkézi munkájával valósulhatott meg. Nagy örömünkre Székely János püspök úr 2017. október 30-i hatállyal ismét plébániai rangra emelte Nagykutast a fentebb említett filiákkal és Gyöngyös Balázs plébános úrra bízta annak lelki vezetését. 2020. augusztusától Zalaegerszeg-Andráshida egyházközséggel bővült a plébánia területe. Az önálló plébánia lehetőséget adott arra, hogy a templomainkat élettel töltsük meg. A plébánia templomaiban minden szombaton este, vasárnap és parancsolt ünnepnap van szentmise. Szintén van minden hétköznap valamelyik templomban. Emellett számtalan lelki feltöltődést nyújtó program is lehetővé vált egyházközségeinkben. Templomunk felszereltsége kiegészült hangosítással, új sekrestyei bútorrattal. A plébániaépület 2023. évben teljes külső fal- és padlásszigetelést, energiaszerűsítést kapott egyházmegyei támogatással. A lehetőségeink adottak a buzgó hitélet gyakorlására, de sajnálattal kell megállapítani azt a tényt, hogy az idősebb korosztály kihalásával a templomba járók száma csökken, a fiatalokat pedig nagyon nehéz megnyerni hitük gyakorlásához.

VENDÉGSÉGBEN

Nagykutasi Idősebb Szent Jakab Apostol Plébánia

Havilapunk olvasói egy új kezdeményezésnek lehetnek részesei ebben az évben. Elindítottuk az egyházmegyénk plébániáit bemutató sorozatunkat azzal a céllal, hogy megismerjük egymás közösségeit, a hétköznapi örömeit, lehetőséget találjunk keresztény életünk megújítására, és persze az atyákat is faggassuk hivatásukról, a papi szolgálatról.

Júliusi lapszámunkban a Nagykutasi Plébániára látogattunk el és kértük meg a közösség tagjait, hogy mutassák be számunkra, miként követik Krisztust. Fotók: Nagykutasi Plébánia; családi nap 2021-2022; Molnár Péter

A plébánia templomai

Nagykutas,
Idősebb Szent Jakab apostol-templom

Zalaegerszeg-Andráshida,
Szent Kereszt felmagasztalása-templom

Kiskutas,
Jézus Szíve kápolna

Kispáli,
Szentháromság kápolna

Nagykutas,
Hegyi kápolna

Nagypáli,
Szentőrzőangyalok-templom

Búcsúk

Nagykutas

Szent Jakab apostol ünnepe,
július 25.
(az azt követő vasárnap)

Kiskutas

Jézus Szíve főünnep,
(az azt követő vasárnap)

Nagypáli

Szeptember első vasárnapja
(a templom felszentelésének ünnepe)

Kispáli

Szentháromság vasárnapja

Andráshida

Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe,
szeptember 14.
(az ahhoz közelebb eső vasárnap)

ELÉRHETŐSÉGEK:

8911 Nagykutas, Diós utca 5.

Telefon: +36-30/755-0170

Email: nagykutas@martinus.hu

„ÁLLANDÓAN KERESNI KELL,
HOGY ÉN HOGYAN TUDOK MEGÚJULNI
ÉS A MEGÚJULÁSBAN SEGÍTENI MÁSOKAT”

Interjú Gyöngyös Balázs plébánossal

A plébániasorozatunk első részében a zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébániát mutattuk be. A Nagykutasi Plébániához – egy zalaegerszegi városrészt kivételével – falvak tartoznak. Véleményed szerint mi a lényeges különbség egy falvakat összefogó plébánia és egy városi plébánia lehetőségei, élete között?
Hálás vagyok Istennek és előző főpásztoromnak, hogy falun kezdhettem el káplánként a papi szolgálatot. Egy nagyon befogadó közeggel találkoztam, akiknek fontos volt, hogy a papjaik megszólíthatóak legyenek. Én most is szeretek falusi plébános lenni. Fontosnak tartom a megszólíthatóságot. Ezért is veszek részt – ha időmbe és értékrendembe belefér – a falvakban más által szervezett programokon.
Egy falvakat összefogó plébánia és egy városi plébánia lehetőségei, élete közötti különbség talán főleg a hívek létszámából adódik. Egy falusi plébánián könnyebb odafigyelni a másokra. Bár sajnos itt is egyre inkább jelentkezik a bezárkózás veszélye, a „csak magamért vagyok felelős” hamis felfogása. Ugyanakkor a létszámból adódóan a szentmiséken és egyéb programokon is kevesebben vannak. Ez frusztráló lehet, ezért állandóan keresni kell, hogy én hogyan tudok megújulni és a megújulásban segíteni másokat. Hogy ne egy fáradt közösséggel találkozom, aki ide betér, hanem azt lássa, hogy az Egyház friss, fiatal, él. Még akkor is, ha a tagjai jó része a „korábban született” nemzedékhez tartozik.

Te milyen erősségeket látsz a plébániád működésében?
Az igazat megvallva ezen még nem gondolkoztam el komolyabban. Lehet, hogy itt van erre az idő, ezért most erre hirtelen nem is tudnék konkrét példát említeni. Szerintem mindenhol meg lehet találni azokat az embereket, akik nem csak fogyasztóként élnek, hanem képesek hozzátenni szívük szeretetét azzal, hogy a legértékesebből, az idejükből áldoznak a plébánia életére. Én nem vagyok egy „házaló típusú” pap. Nekem nehéz valakit konkrét feladatra megkérni. Félek az elutasítástól. Én magam sem szeretek nemet mondani – talán nem is nagyon tudok –, és mástól is nehezen veszem. Itt, a Nagykutasi Plébánián is megvannak azok az emberek, akik kisebb-nagyobb szolgálataikkal a közösség javát fontosnak tartják. Hálás vagyok értük.

Októberben lesz 6 éve, hogy kinevezést kaptál a plébánia élére. Mi az, amiért hálát adsz az elmúlt éveket tekintve?
Az előbb említett embereken kívül hálát adok azokért, akiknek a fejében és szívében megfogalmazódnak kérdések és nem félnek azokat feltenni. Nem szoktam menekülni a provokatív vagy a tabunak számító kérdések elől

sem. Az emberek sokszor talán megtapasztalták a pap részéről, hogy „visszapattantak”. Nem kaptak megfelelő választ. Ez nem jó. Fontosnak tartom, hogy a pap és a rábízott hívek közötti gát eltűnjön. Ebben még rengeteg a tennivalónk. Szeretem Ferenc pápa gondolatiságát, lelki-ségét. Ő is sokszor azt hangsúlyozza, hogy ne falakat, hanem hidakat építsünk. Az általa meghirdetett színódusi út kapcsán fontosnak tartom, hogy a papok és a hívek egymásban ne ellenséget vagy "szükséges rossz"-at lássanak, hanem társat, segítséget, barátot. Hadd használjam ki most ezt a lehetőséget az újság hasábjain és a paptestvéreimet arra kérjem, hogy a plébánia épületét ne "az én házam, az én váram"-ként használják, hanem egy olyan helyként, ahol megélhetik a hívekkel az egységet. A híveket pedig arra kérem, hogy érdeklődjenek papjuk iránt. Ne tisztas távolból, hanem közelről szeressék őt! Még akkor is, ha ezt a pap nehezebben fogadja.
Hálás vagyok azokért a pillanatokért is, amikor tudtam magamról lemondani. Hálás vagyok azokért a mosolyokért és köszönetmondásokért, amiket egy-egy nehéz szituáció megoldása után kaptam. Hálás vagyok azokért a pillanatokért, amikor szembesítettek egy-egy hibámmal és arra sarkalltak, hogy dolgozzak rajta.

Azt gondolom, hogy egy plébánia vezetése a kiteljesedés lehetőségét is adja a papok számára. Te miben változtál mióta vezetője vagy a plébániának?
Fontos, hogy legyenek meg az életünkben azok az emberek, akik egy kicsit kívülről tudnak minket nézni és figyelmeztetni, ha nem jó az útirányunk. Éppen nemrég beszélgettem egy kedves ismerőssémmel, amikor meglepett azzal, hogy szerinte változtam. Én annyira nem érzem magamon a változást, ami nem biztos, hogy jó. Ezért hadd ragadjam meg az alkalmat: ha valaki úgy látja, hogy rossz irányba megyek, időben szóljon!

Egy plébánia vezetése szükségszerűen magával hoz egy csomó olyan dolgot, ami nem (feltétlenül) papi feladat. Sokszor mégis nekünk kell megoldani. Biztos, hogy van olyan pap, aki például a templomépítést vagy az adminisztráció végzését kiteljesedésként éli meg. Én nem tartozom ezen papok közé. Nem abban látom egy papi élet kiteljesedését, hogy vezet-e plébániát vagy egyéb szolgálatot lát el. Sokkal inkább abban, hogy van-e papi öröm az életében, tud-e és akar-e nyitni mások felé, a plébániaépületet saját váraként vagy a közösségi élet egyik lehetséges színtereként gondolja.

Milyennek látod a kapcsolatot a rád bízott emberekkel?
Szeretek pap lenni és egyáltalán nem bántam meg, hogy elfogadtam Isten hívását. Ezt, a Vele kötött szövetségemet igyekszem megélni a rám bízott emberekkel kapcsolatban is. Megmutatni nekik, hogy jó az Isten. Van egy kis, humoros – de némi igazság-tartalommal rendelkező – írás, hogy milyen a tökéletes pap. Ha valaki kíváncsi rá, itt elolvashatja: <https://katolikus.ma/a-tokeletes-pap-profilja/> Szeretjük azt hinni, hogy a pap „Superman”. Ki kell ábrándítsam azokat, akik így gondolkodnak. Nyilván nagy felelőssége van a rábízottak lelki vezetése kapcsán, de a pap is emberből „készült”: elfárad, olykor hisztizik, tud beteg lenni, vannak hibái és bűnei, szüksége van a kikapcsolódásra és feltöltődésre. Hálás vagyok azoknak, akik segítik bennem a változást, a lelki növekedést, a szentté válást. De ugyanakkor el- és befogadnak ilyennek, amilyen vagyok: kissé lustának, feledékenynek, gömbölyűnek. :) Velük lehet építeni Isten országát.

Sokszor gondoljuk, hogy a magunk módján segítünk papjainknak, de aztán kiderül, hogy sokszor az ellenkező hatást érzük el. Neked mi jelenti/jelentheti a segítséget, amivel valóban támogatnak/támogathatnak a papi munkában a plébániád településein élők?
Nekem van egy nagy álmom: mindenki megtalálja helyét a templomban és az egyházban is. Ehhez az kell, hogy fontosnak tartsuk a közjót, a másik embert. Tudjunk lemondani önzőségünkről. Talán Szent II. János Pál pápa mondta, hogy a plébánia legyen a „családok családja” és talán Ferenc pápa fogalmazott hasonlóan, amikor arra hívott, hogy a „közösségek közösségeként” működjön a plébánia. Ahogy egy jól működő családnak, egyéb közösségnek is az az egyik fő erőforrása, hogy a tagok őszintén kommunikálnak egymással – nem csak felszínes módon –, úgy a plébánia közösségét is kell(ene), hogy ez jellemezze. Ebből az őszinteségből fakadóan pedig kell(ene), hogy a feladatok meglátása és megoldása saját kütfőből történjen.
Konkretizálva az előbbieket: nekem az jelenti a segítséget, ha őszintén elmondják, mi van bennük – kétségeiket, félelmeiket, nehézségeiket, de az örömeiket és hálájukat is. Segítség lenne az, ha nem kellene szólni akár 5-6 hét után, hogy valaki cserélje ki a kiégett izzót a templomi lámpában. Segítség az, ha mindenki kikutatja, milyen talentumot kapott Istentől, azzal hogyan tud szolgálni és nem nekem kell kitalálnom.

A színódusi utat kihasználva nálatok is voltak közös megbeszélések. A plébánia jövőjével kapcsolatban mire jutottatok a találkozók alkalmával?
Ahogy talán már az előzőekből is kiderült, fontosnak tartom a színódus szó magyarázatát és annak megélését: együtt haladás, egymás segítése. Hasonló gondolatok fogalmazódtak meg, mint az egyházmegyei kérdőívek esetében: legyenek programok kapcsán találkozási lehetőségek – természetesen vigyázva arra, át ne essünk a ló túloldalára, és ne program-szervező irodaként működjünk –, legyünk hitelesebbek és így befogadóbbak. Egy paptestvér fogalmazta meg: nem volt erre még példa, hogy megkérdezzenek minket – papokat és világi híveket –, hogyan látjuk az Egyházat, ezért még tanulnunk kell ezt a színódusi utat. Nekem is.

A papok számára is fontos, hogy élő kapcsolatuk legyen Istennel. Neked mi a bevált módszered, hogy erre megteremtőd az idő, a lehetőséget?
Mint a testnek az étel vagy a levegővétel, úgy a léleknek az imádság: létszükséglet. A Magyar Katolikus Lexikon szerint az imádság nem más, mint „a szó szoros értelmében beszélgetés Istennel; tágabb értelemben a minden időben és helyzetben megélhető személyes kapcsolat Istennel, az élet Urával és fenntartójával.” Én arra hívom az embereket, hogy úgy és azt imádkozzanak, ahogy az nekik jó. Nagyon szeretek a saját szavaimmal imádkozni. Jobban benne vagyok, mintha monotonyszerűen tenném. Ezzel természetesen nem azt mondom, hogy a kötött imádságokat félredobnám! De azt sokszor „kötelességszerűen” élem meg. Szeretem a közösségi imádságokat is, amikor együtt dobban a szívünk az Isten felé. Jézus azt kéri tőlünk, hogy szüntelenül imádkozzunk. Ez számomra azt jelenti, hogy minden tettemet kell, hogy az imádság áthassa. Kell, hogy keressem, mit tenne Jézus az adott helyzetben. Imádsággá lehet alakítani szinte bármit. Kell, hogy meglegyen ez a fentebb említett személyes kapcsolat.

Ugorjunk az időben. Az aranymisédre készülsz és a Martinus akkori szerkesztői felhívnak, hogy interjút kérjenek Tőled. Mi kell ahhoz, hogy ne egy megkeseredett, a hivatásába belefáradt, az embereket sem nagyon szívlelő pap vegye fel a telefont, hanem aki szeretné megosztani élményeit, ima- és istenélményeit az olvasókkal és szívesen beszél arról, hogy miért érdemes papnak lenni?
Köszönöm ezt a kérdést! Boldog papnak lenni jó. Csak így érdemes. Azt hiszem, ezt valóban egy életen át kell tanulnunk. Talán összefoglalóan az előző kérdések és válaszok alapján azt tudom mondani, hogy a személyes istenkapcsolat, a nyitottság, a közösségi szemlélet kell, hogy jellemezze a papot. Találja meg a pap azokat az embereket, akik tudják segíteni előre. Én ilyen embereket – papokat és házaspárokat – találtam a Házás Hétvége lelkiségében. Hálás vagyok azért, hogy ők vannak az én életemben!

„Imádkozzátok a rózsafüzért”
Gondolatok a Rózsafüzér Társulatról

A Rózsafüzér Társulat jelenlegi szervezett formájában 2017 óta működik 22 aktív taggal, melyek között Balázs atya is ott van. A Szűzanya és a Szentolvasó tisztelete Egyházközségünkben sok évre nyúlik vissza, már elődeink is szervezett formában, papi vezetéssel imádkozták. A későbbi években közösségben a szentmisék előtt rendszeresen, de egyénileg is folyamatosan volt imádkozó.

Mivel a rózsafüzér elmélkedő ima, a titkok Jézus életének sarkalatos eseményeit állítják középpontba, ezért hisszük, hogy a Szűzanya közbenjárása által közelebb kerülünk Szent Fiához, vállalva ezzel azt is, hogy az ima erejével kieszközölhetőbbek lesznek kéréseink is. A Társulat tagjai minden nap elimádkoznak 1-1 tized rózsafüzért, a Szentatya által megjelölt imaszándékok mellett saját kéréseiket, felajánlásaikat is megfogalmazhatják. A titkok cseréje minden hónap első vasárnapján történik, a hónap folyamán így mind a húsz titok imádkozásra kerül. Ez a vállalás fizikai része.

Aki énekel, kétszeresen imádkozik – A zene öröme

Mióta zenél? Milyen hangszeren kezdett el zenélni?
Standi Gyuláné Marianna vagyok, történelem-ének-földrajz szakos tanár, kántor, 6 tehetséges felnőtt édesanyja. 3. osztályos korom óta zenélek, a főhangszerem a hegedű. Gimnazista koromban kamarazenei csoportokban játszottam, ekkor választottam az énektanári hivatást. Bagodi ifjú tanárként, a rendszerváltás idején végre templomi bemutatkozásaink is lehettek, ekkor, Hencz Ernő atya biztatására, jelentkeztem a kántorképzőbe Szombathelyre. A 4 éves képzést azért vállaltam, hogy karvezetőként elmélyedjek az egyházi zenében, liturgiában, mélyebben megismerkedjek a gregorián énekkel. Közben autodidakta módon gitározni is megtanultam.

Az orgonával az ember természetesen találkozik a templomokban, és biztosan eszébe is jut, hogy de jó lenne, ha én is játszhatnék rajta, megszólaltathatnám. Önnél is így kezdődött az érdeklődés, vagy más módon varázsolta el ez a hangszer?
A templomi szolgálatot én elsősorban az ének felől közelítem meg, az orgona számomra az ének támasza, kísérője. „Hisz aki énekel, kétszeresen imádkozik.” Felnézek azokra a kántorokra, akik a „hangszerek királynőjének” művészei, én csak segédmunkás vagyok ezen a téren. Viszont 26 éve szolgálók a kórusaimmal a szentmiséken, adunk koncerteket az egyházi ünnepeken Zala vármegye templomaiban. 20 éven át Zalaszentgyörgyön minden vasárnap énekeltünk a szentmisén az ifjúsági kórusommal, jelenleg a bagodi és a nagykutas plébánián szolgálunk a felnőtt kórusral (Esthajnal Kórus) a nagyobb ünnepek alkalmával.

Mióta szolgál kántorként a plébánián? És mit jelent az Ön számára ez a szolgálat?
A plébániai határok átírásával 6 éve kerültem kántori szolgálatra Zalaszentgyörgyről Nagykutasra, Balázs atya kérésére. Nagyon befogadó, aktív közösségre leltem itt, akikkel már passiót, karácsonyi műsort is bemutattunk. Havonta egyszer, az olvas-

Az alázatos, odaadott ima az Úrral és a Szűzanyával való „beszélgetés” nagyon szép gesztusa is lehet, mely minden esetben a lelket táplálja, erősíti. Jézus a kereszten Édesanyjára bízott bennünk, ezért nem véletlenül kéri a Szűzanya jelenései alkalmával oly sokszor, hogy „imádkozzátok a rózsafüzért” – mert általa közelebb kerülünk Szent Fiához.

A rózsafüzér ima a leghatalmasabb fegyver a gonosz lélek kísértései ellen. Bár szerény, egyszerű ima, lelkiileg szelidségre, alázatra, elcsendesedésre nevel, helyes imádkozása esetén megtanulhatjuk vele vallásunk alapigazságait. Ahhoz, hogy összeszedetten, Jézusra figyelve tudjunk imádkozni, csendet kell teremtenünk a környezetünkben és a lelkünkben, mert e nélkül nem halljuk, nem érthetjük Jézus Krisztus hozzánk intézett szavait. Minden élethelyzetben kérhetjük a Szűzanya közbenjáró segítségét bajainkban, nehézségeinkben, de mélységes hálánkat is kifejezhetjük az alázatos ima által. Ezért hát imádkozzuk a rózsafüzért minél többen és minél buzgóbban, közösségben és egyénileg, templomokban és családokban, mert csak így tehetjük szebbé, jobbá, gazdagabbá lelkiéletünket, környezetünket, világunkat!

mány és lecke után taisei gitáros dalokkal segítjük a szentírási szakaszokban való elmélyülést. Töreksem arra, hogy a plébánia hagyományait az ének terén is éltsük, esetleg bővítsük.

Balázs atya említette, hogy Ön a Szent István túra szervezője is. Mi is ez a túra és mi az, amiért ezt szívesen csinálja?
2002-ben az Örömszene Alapítvánnyal indítottuk útjára a kórus fiataljai számára az első, éjszakai Szent István Emléktúrát, ami azóta már több egyházközséget összefogó programmá nőtte ki magát a Zala völgyében. Tavaly ünnepeltük a 20. alkalmat! A zárándoklat célja, hogy gyönyörű zalai tájakon, minden évben új helyszínen barangolva szakrális helyeket (harangláb, úti kereszt, kápolna) keressünk fel. A túra résztvevői csapatokat alkotva, fakeszert hordozva az állomásokon Szent Istvánról és az Árpád-korról szóló feladatokat oldanak meg. Imádkoznak első szentükhöz a magyarságért, a magyar családokért. A zárándoklat eredményhirdetéssel és éjszakai virrasztással zárul. Eddig több mint 20 falut és környezetét érintette a túra, ráirányította a figyelmet az elhanyagolt szakrális értékeinkre. Az utóbbi években a kezdő misét és a virrasztást Balázs atya tartja, anyagilag is támogatja a nemes kezdeményezést.

Művészetekkel bemutatni a hit gazdagságát
V. Ars Sacra Fesztivál Nagykutason

2023. szeptember 16-24. között kerül megrendezésre az Ars Sacra Fesztivál hazánkban, amelybe a Nagykutas Plébánia is már évek óta bekapcsolódik. Miért fontos hazánkban ez a kulturális program?
2023. szeptember 16-24. között kerül megrendezésre hazánkban a XVII. Ars Sacra Fesztivál, melybe a Nagykutas Plébánia immár ötödik éve, hogy bekapcsolódik. II. János Pál pápa 20 éve „Ecclesia in Europa” című enciklikájában megújulásra hívta Európa nagyvárosait, hogy új lendülettel, a jelenkor kihívásainak megfelelően, a művészetek segítségével mutassák be hitük gazdagságát a világnak és egymásnak. A Szentatya útmutatása azért követendő, mert rávilágított arra, hogy mi az a „közös nyelv” amit mindenki ért, lehet az különböző világnézetű és vallású. Az előzőket megerősíthetem, hiszen Nagykutas lakosságának 98 százaléka római katolikus vallású. Mi, reformátusok, nem vagyunk tíznél többen a faluban, de ha a „közös nyelvet tisztán értjük és beszéljük”, minden rendben lesz, mivel a hitvallásunk is ezt erősíti: „... Hiszek Szentlélekben. Hiszem az egyetemes anyaszentegyházat...”

Nagykutas számára miért fontos, hogy részese legyen ennek a programnak?
A vidéken élők számára legalább olyan fontos, ha nem fontosabb hagyományaik ápolása. A kistelepülések jelenének is ez lehet a legnagyobb értéke, ha képes a folyamatos megújulásra, a pozitív változásokra, közben tisztelettel őrzi múltja hagyományait. E kettő csak együtt létezhet, hiszen az elődöktől kapott szellemi örökség ad erőt ahhoz, hogy élhető községet hagyjanak majd az unokáikra.

Az elmúlt évekből egy-két programot említsünk meg, amik sikeressé tették ezt a rendezvényt a faluban és a környékén?
Településünkön az Ars Sacra programjait az adott évi bibliai kiemelt idézet köré építjük fel, amihez társítjuk a helyi értékeket. **„Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt. 87,7)** Nagykutason, ahol már a 812 éves falu neve is a bővíző forrásokra utal, biztos az egyik rendezvény helyszíne: a könyvtár, mivel a Nagykutas Könyvtár gazdag helytörténeti dokumentumtárral rendelkezik, és ott megtekinthető a faluban és környékén fellelhető keresztokról készült film is. A „Nyitott Templomok Napján” az érdeklődők gyönyörködhetnek 22 gyermek Szent Jakabról (a község templomának védőszentje) készített rajzában, illetve különböző technikával készített alkotásában. Az Apostolhoz kötődő El Caminoról (meghívott vendégeinktől) hallgathattak élménybeszámolót és Kovács Kata énekművésztől orgonakiséret mellett egyházi énekeket.

A segítő szeretet - A Karitászcsoportok működéséről

2022 novemberében Balázs atya támogatásával egy kicsiny, de lelkes csapat úgy döntött, hogy megalakítja a plébániai Karitászcsoportot. Meghívtuk a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás vezetőjét, Tuczainé Régvári Mariettát, hogy ebben legyen segítségünk. Hogy hány embernek nyújtunk segítséget, az változó, mert kerülnek családok nagyon rossz helyzetbe pl. munkanélküliség miatt, de a következő alkalommal ez már változhat.

Délután a hegyi kápolnánál búcsúi szentmisét celebrált Plébános Úr, amit a délelőtt is fellépő énekesnő musical- és operett összeállítása követett. Az egytálatéles agapé sem maradhatott el, amit a Községünkért Alapítvány támogatott. Az elmúlt évben, az **„Úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket!” (Jn13,34)** volt az irányadó gondolat. A mottó alapján a történelmi egyházak és a zsidó vallás képviselői által biztosított tárgyak és gondolatok segítségével mutattuk be az egymás felé közeledést.

Milyen programokkal várják idén az érdeklődőket?
Az idei Ars Sacra fesztivállal kapcsolatban, melynek mottója **„Keresd a békét!” (Zsolt 34,15)** a Legnagyobb magyar gondolatai jutottak eszembe: „Egynek minden nehéz; soknak semmi sem lehetetlen!” A fentiekre gondolunk majd, miközben arra törekszünk, hogy meg is találjuk a BÉKÉT! Nemrég településünkéről egy család két tagja – anya és lánya – a Szentföldön jártak. Terveink között szerepel, hogy megkérjük őket egy vetített képes előadásra, amelyen élményeiről mesélnek majd nekünk. A gyerekeket ismét rajzolni hívjuk, természetesen a béke témakörében készülnek majd az alkotások, amelyeket a szokott módon, a templomban állítunk ki. Megtartjuk szeptember 17-én hegyi búcsúnkat is. Ha egyre nagyobb körben sikerül a szeretet erejével hirdetni és erősíteni a valódi értéket, és felébreszteni a szép, a jó és az igaz iránti igényt, már volt értelme az életünknek!

A plébánia minden egyházközségében működik Karitászcsoport, ezért mindenhova viszünk adományt. Azt, hogy ki az, akinek segítség kell, úgy tartjuk számon, hogy kapcsolatot tartunk a helyi önkormányzatokkal és iskolákkal, óvodákkal, ők tudják melyik család az igazán rászoruló, és még természetesen egy faluban mindenki ismer mindenkit. A családok igazából nem kérik a segítségünket, mert szégyellik a rászorultságukat, ezért nekünk kell meglátni, észrevenni, hova kell a segítség. Hogy nekem mi ad erőt a szolgálathoz? Arra nem igazán tudok válaszolni! Van egy mondat, ami mindig a szemem előtt lebeg: Szeresd az embereket, tevékeny szeretettel szeresd!

Imádságos lelkülettel végezni a szolgálatot
A Salamon család, Andrásrida

Salamon Gézáné, Éva: Az andrásridai templom közösségéhez 49 éve tartozom. Mindig igyekeztem mindenben segíteni a feladatok elvégzését. Gyermekeimet is így neveltem. Mióta felkérték a sekrestyési feladatok ellátására, még jobban igyekszem imádságos lelkülettel tenni a munkámat, miközben tanulom. Szerencsémre Balázs atya türelmes „tanár”. Igyekszem rendre megszervezni a templomi teendőket, ünnepekre való felkészülést, takarítást. Tagja vagyok a Plébánia Tanácsadó Testületének. Csütörtökönként, a szentmise előtt rózsafüzért imádkozunk, a szentmiséken felolvasok. Szeretném így is kifejezni hálámat és szeretetemet a jó Isten felé. Jó érzéssel tölt el, hogy ebben a közösségben élhetem keresztényi életemet és tehetem magam hasznossá. Segítőtársaimmal igyekszünk közösen tenni és imádkozni az egész közösségért, mindnyájunkért. Nálunk a vallásgyakorlás sosem okozott gondot. Gyermekek és fiatalkoromban szüleimmel és testvéremmel együtt jártunk szentmisére és a pusztacsatári kegytemplomba is, ahol sokszor vihettem a Szűzanya szobrát a körmenetben. Most, ha van rá lehetőségem, visszatérek az engesztelő szentmisékre. Jó újra ott lenni a Szűzanya lábánál.

Salamon Henrietta: Mióta az eszemet tudom, templomba járok. Általános iskolás voltam, kérdés sem merült fel szüleimben és bennem sem, hogy nem leszek hittanos. Rendszeresen jártam templomba. Farkas Károly atya idejében ministráltunk, énekelünk, gitároztunk a szentmisén. Figyelt ránk az atya, mindig vitt lelkigyakorlatokra, ministránstalálkozókra.

Nyáron nem maradhatott el, hogy el ne vigyen bennünket táborozni Gutorföldre. Innen van ez a nagy szeretet, hit. Bér-málás után is ugyanúgy jártunk misére, középiskolás koromban is. Mindig segítettünk templomot takarítani, fűvet nyírni. A misén is felolvastam. Az atya segítségével jutottunk ki a párizsi ifjúsági világtalálkozóra is, ami nagyon nagy élmény volt. Még megemlíteném a kegyhelyet, amit minden évben meglátogattunk Pusztacsatárban. A gyerekeimet is erre próbálom nevelni, tanítani, kisebb-nagyobb sikerrel. Most szülőként is járok misére, próbálom segíteni az atyát. Jelenleg a nagyfiam, Bálint az egyedüli ministráns az atya mellett. Ő is rendszeresen jár templomba, volt elsőáldozó, bér-málkozó. Nem mondtam neki semmit, egyértelmű volt, hogy vasárnap együtt megyünk misére. Örömömre utánam ő is beállt ministrálni és még mindig szolgál, segít az atyának. Szívesen jár templomba, segít a templomtakarításban, a szentmisére való előkészületben is. Szívesen tesszük mindezt.

És az Ige testté lőn, és miköztünk lakozék

25 év nagy idő. Nem csak az emberi életet tekintve, hanem egy hivatásban eltöltve is. Minden évben megemlékezünk havilapunkban azokról az atyákról, akik pappá szentelésük évfordulóját ünneplik. Akit sikerül, néhány kérdés erejéig faggatunk is hivatásáról, a papi élet szépségeiről, nehézségeiről, az evangelizációs kihívásokról. Júliusi lapszámunkban Kercza Csaba Asztrik OFM ferences szerzetessel készítettünk riportot, aki 25 éve lépett Krisztus papságának ösvényére. Kérdések és válaszok a papi ezüstjubiläum alkalmából.

25 évnyi papi szolgálat után biztosan van 25 érved a hivatásod mellett, de most elég lenne három is, hogy számodra miért jó papként élni és szolgálni?
Jézus főpapi imájában az egységért esdekelt Mennyei Atyjához. Ma úgy látom, hogy minden szépség, jóság, igazság, szentség végső soron az Istennel és az Egyházzal való egységben foglalható össze. Ezért érdemes imádkozni, dolgozni, szenvedni és jó lelkiismerettel örülni.

Újmisés jelmondatként mit választottál 25 évvel ezelőtt? Milyen gondolatokat ébreszt benned ma?
Már nem emlékszem pontosan, hogy az egykori három szentelendő – Marcell, Ágoston és én – hogyan állapodtunk meg ebben a jelmondatban, csak annyi dereng, hogy én kezdeményeztem. Azt hiszem, hogy éppen a Ferences Betlehem-állítás 800. évében különös fényben áll a jelmondatunk: „És az Ige testté lőn, és miköztünk lakozék!” Számomra ez a jánosi idézet és Úrangyala verzikulusa a Szűzanya megváltásban betöltött kiemelkedő, egyedi szerepét is felidézi, egyben

prófétai hevet gyullaszt bennem ma is. Bánom, de kibékültem vele, hogy nem sikerült az itt idézett, nyelvileg pontos, archaikus formában érvényesítenem az újmisés szentképünkön. Annak azonban nagyon örülök, hogy számomra a test és lélek egységét is jelző evangéliumi mondat mellett döntöttünk egységesen. Ha az Ige mai olvasatának hatásaira gondolok, akkor félfénylés-élményem van. Úgy látom, hogy a kegyelem Istene egyszerre akar a kegyelem világában is és két lábbal a földön is tartani. Ez talán a nyilvános, tömör reflexióm. A válaszom mélyebb rétege Isten titka marad. Bizonyára az évek előrehaladtával még bővül majd az Ige megtestesülésének értelme az oltáron éppúgy, mint a hétköznapi életben.

A papi hitvallásodat, ars poetica-dat hogy fogalmazná meg: ki Kercza Asztrik atya, mi a szolgálatának értelme, lényege?
Talán sokan azt gondolják, hogy egy pap felkészülésében lehet, hogy valami fölösleges tapasztalat? Azt sejtem, hogy minden, ami nem bűn volt az életemben,

az most itt van velem és javamra válik, és mások javára tudom fordítani. A bűn, a mulasztás az egyetlen, amivel nem tudok szolgálatára lenni senkinek, mert amit elmulasztottam, az valamikor hiányzik is. Szóval, ha valaki ki akarja támasztani a spiccet, mint talaj-szertornász, akkor az angolspárgán túl hajlékonynak kell lennie. Nem elég egy skálát eljátszani ahhoz, hogy egy zeneművet megszólaltassunk, hanem annak hangterjedelme alá és fölé is kell, hogy képességünk legyen. Nem elég a normális és emberi dolgokról tudni, hanem tudni kell az infernálisról, és ismerni kell a mennyieket is. A pap és szerzetes nem az illedelmesség embere, hanem az igazság és szeretet közös szülőtte. Boldog, aki ezt eléri Isten kegyelméből.

Miben változtatott meg a papság az elmúlt 25 évben? Az ember mindig változik, de talán vannak olyan sajátosságok tapasztalatok, amik a hivatás kapcsán értek és formáltak. Keresztényként törekszünk minden nap az életszentséget megélni, hogy az üdvösségünket és másokét szolgáljuk. Mi a Kercza-módszer, amin és amivel már 25 éve dolgozol a saját magad életén, üdvösségén, amivel kiegészítéd Krisztus kegyelmét, hogy megtart az Ő szolgálatában?
Jó nagy nagyképszerűség lenne a nevemmel fémjelzett módszerről beszélni. Ám azt látom, hogy a szerepflexibilitásra nagy szükség van. A gyermektől az aggastyánig mindenkihez van küldetésem. Igyekezem szükségletalapú lelkipásztorkodást végezni. Bár olykor más a lélek, a szellem és a test szüksége, és ezek rangsorolása sokszor fejtörést okoz, máskor evidens. Hogy ebből mit tapasztalnak a hívek, azt nem tudom. Egyet tudok, hogy nem a hívek érdekelnek, hanem a hívő vagy bajba jutott ember. A tömeg már nem úgy viselkedik, mint egyenként. És hogy ez mennyire áll kapcsolatban a hivatással, arra Szent Ferenc gondolata jut eszembe – csak tartalom szerint idézve: Én megtettem, amire Krisztus rendelt, titeket tanítson meg a Szentlélek ugyanerre.

A saját ima-és élettapasztalatodból mi az, amit szívesen megosztanál velünk, amit érdemesnek gondolsz nekünk is megfogadni, keresztény életünk napi gyakorlatává tenni?
Szerintem az őszinteség. Ami sokszor kellemetlenül igaz. Érdemes vállalni Isten és ember előtt is, vigyázva arra, hogy se Isten helyett, se saját vélt méltóságom miatt meg ne sértődjek senkire, hanem tudjam felismerni és megválaszolni a szükségletét.

25 év alatt sok találkozásban volt már részed. Melyik ezek közül a legemlékezetesebb számodra?
Több novellát írtam ezekről a találkozásaimról. Közös jellemzőjük, hogy a kegyelem hatása alatt álltak azok az idők, viszonyok, személyek. Nem szoktam nosztalgiázni, de felismerem a kegyelem hasonlóságát itt-ott.

Ezek azok a találkozások, amikor úgy érzed, nem is Te szóltál a másikhoz?
Nagyon meglep, hogy éppen akkor hat vissza valamilyen rajtam átmenő kegyelem, amikor ebben a legkevesebb személyes szándékom van jelen. Főként, amikor prófécia műfajban szólal meg az Úr a szavaimat igénybe véve: zenémen, éneke-men, hallgatásomon át. Elámulok, hogy mit is mondtam, közvetítettem, jelenítettem meg. Ilyenkor biztosan tudom, hogy „Nem én mondtam!”, „Ilyen erős üzenetet nem is mertem volna bevállalni!”, még ha tudtam volna mindazt informatív értelemben.

A tett sokszor az, amikor szellemileg vagy lelkileg helyet adok magamban, magam előtt, magam fölött valakinek, akinek a meghallgatásban arra van szüksége, és remélhetően nem fog visszaélni vele.

Aki ismer Téged, az a zenével való kapcsolatot is ismeri. Számos zenei diplomával rendelkezel, írtál zeneműveket is, kórusokat irányítasz, ez egy fontos része az életednek. Miként tekintesz Te a zenei szolgálatodra: ez az istendicsőítéssé része, esetleg egy lehetőség, amivel evangelizálni tudsz?
Számomra a zene egy olyan metafizikai eszköz, ami biztosítja a lelki, szellemi, testi átjárhatóságot az örökkévalóság és e világ között. Kiemelten a Gregorián éneklésre gondolok, bár sok hangszeren is játszom. A gregoriánban ugyanis a Szentháromság reálszimbólumává szentelődik, aki azt énekl. Az Atya gondolatait forgatja elméjében, a Fiút (Logos-t) formázza meg ajkával és a Szentlélekkel leheli rá a teremtesre, hogy megújítsa a föld színét.

Folyamatosan képezed magad olyan területeken is, amelyek az emberek lelki segítségnyújtását célozzák meg. Sokszor elhangzik, hogy ma az ember, rajtunk keresztül az értékrendünk, kicsit tágabban pedig a társadalmunk válságban vannak. Te is így látod ezt? Ha ez így van, mi ennek az oka, és Te hogyan tudsz segíteni az embereknek a szolgálatod által?
A bűnbeesett emberre Isten nem nyomta meg a 'delete' gombot. Alkalmasnak tartotta arra, hogy az újjáteremtés „alapanyaga” legyen. Gondolom, hogyha ez így van, akkor lehet tanulni az emberi

természetből, főképp, ha Jézus emberi természetét tartjuk szem előtt. Én úgy olvasom a Szentírást, mint ami kinyilatkoztatás a fölséges Istenről az embernek, de ami legalább annyira kinyilatkoztatás az emberről az ember számára.

Játszunk el a gondolattal: az ezüst-miséd napján Krisztus megjelenik, és nem Ő kér Tőled valamit, hanem egy kérésedet, amellyel hatással tudsz lenni a világra, teljesíti. Mi lenne ez a kérés?
Uram, Jézus Krisztus az élő Isten Fia, add meg kérlek, hogy akivel csak találkozom, akik csak hallanak rólam, akik gondolnak rám, elnyerjék tőled az üdvösséget! Köszönöm! Áldott légy, Uram, szentjeidben mindörökre!

Ezüstmiséd nemcsak számodra, hanem a szombathelyi ferences család, plébánia számára is ünnep. Nem sokszor kérdezik meg az ünnepelttől: mit adhatnánk neked mi, hívek, ami segítheti szolgálatodat?
Mégis megengednék magamnak itt egy csipetnyi szentimentalizmust. Azt adhatnák a hívek papjaiknak, hogy a papjuk a szentségkiszolgáltatás közben érzékeltesse a hívőnek az Atya, Fiú, Szentlélek és a Szűzanya iránti hódolatát, szeretetét, tiszteletét és az önmagával való kibékülést. Ez sok papnak erősítené meg a kedvét és a gusztusát a hivatásához, az első szeretet újravállalásához.

a Vár Püspökvár

KONCERTEK
A SZABAD
ÉG ALATT

Helyszín: Szombathelyi Püspöki Palota
9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.

Jegyek online a jegy.hu oldalon, valamint
a Castellum teaházban vásárolhatók.

FOOL MOON

Mészáros Tamás, Molnár Gábor, Németh Miklós,
Vavra Bence, Wodala Barnabás

2023.08.30.

19:00

a Vár Püspökvár

KONCERTEK
A SZABAD
ÉG ALATT

Helyszín: Szombathelyi Püspöki Palota
9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.

Jegyek online a jegy.hu oldalon, valamint
a Castellum teaházban vásárolhatók.

2023.08.31.

19:00

PÁL DÉNES

Zarándoklat | 2023. augusztus 4.

A Szombathelyi Egyházmegye szeretettel hív mindenkit **augusztus 4-én**,
hogy Fekete Szabolcs Benedek segédpüspökkel együtt járják végig
a rábavidéki szlovének nemrég megáldott keresztútját.

Tervezett program:

- 8.00 - Utazás autóbusszal Szombathelyről
- 9.00 - Szentmise Apátistvánfalván, majd gyalogos zarándoklat – 25km.
- Kb. 17.00 - Záró litánia Apátistvánfalván

Az autóbuszos utazás költsége: **3500 Ft.**

A zarándoklathoz egyéni utazással is lehet csatlakozni.

Jelentkezés és információ: pasztoralis@martinus.hu vagy **94/513-198**

Jelentkezési határidő. **2023. július 10.**

Egyházmegyei Kalendárium 2024

November 11-től lesz kapható a templomokban, plébániákon a Szombathelyi Egyházmegye 2024-es Kalendárium.

Vallomások újmiséis jelmondatokról,
segítség a tökéletesebb imaélethez, bemutatjuk egyházmegyéink értékeit, riportok, gyermeksarok.
Forgassák egész évben, ajándékozzák szeretteiknek!

Támogassák a kiadvány megjelenését vásárlásaikkal.